

Съгласие с Божиата воля

"За да позная Него и силата на Неговото възкресение, и участието в Неговите страдания, като се уподобявам на Него в смъртта Му."-Филипяни 3:10

Понятието "съгласие с божествената власт" има смисъла на подчинение на приет стандарт или модел. Волята на Небесния Отец е да има божествено семейство, чийто глава е Исус Христос, и "малко стадо" от изкупени измежду човечеството хора, които в крайна сметка ще получат слава, чест и безсмъртие. (Лука 12:32; Римляни 2:7) Спецификациите на този клас са следните: "Защото, който Той е предугадал, тях е и предопределил да бъдат сходни с образа на Сина Му, та Той да бъде първороден между многото братя". Римляни 8:29

Посветените последователи на Христос оценяват библиейското свидетелство, че пътят към такава възвишена награда включва процес на себеотрицание, носене на кръст и следване на

стъпките на Учителя. В тази връзка апостол Павел заявява: "И тъй в името на милосърдието Божие, моля ви, братя, да представите телата си в жива жертва, свята и угодна Богу - това е вашето духовно богослужение. И недейте се съобразява с тоя век, но се преобразявайте с обновения ваш ум, та да познаете от опит коя е благата, угодна и съвършена воля Божия." Римляни 12:1,2

Лоялност

Лоялността прилича много на съгласието. Тя описва вярната преданост към друг човек, за разлика от частичната симпатия към него. Вярващите не могат да се побратимяват с хора със светски дух и да останат угодни на Небесния Отец. Те трябва да бъдат напълно подчинени на Господ и на принципите на праведността. Исус Христос казва: "Моето царство не е от този свят." (Йоан 18:36) Това означава, че истинските християни не могат да се съюзяват с този "сегашен зъл свят". (Галатяни 1:4) Освен това силите, които ни се противопоставят, често се появяват като ангели на светлината, за да ни измамат. 2 Коринтяни 11:14

"Нашето гражданство е на небето" и ние се стремим да си осигурим изобилен вход в небесното царство. (Филипяни 3:20) Нищо не можем да спечелим с компромисно отношение към някоя от съблазните на великия Противник. Лоялността към Царя на царете трябва да бъде доброволна и пълна. Ние сме се научили да познаваме нашия Господ и Спасител и въз основа на това познание имаме пълно доверие в почтеността на Неговото дело. Нашата лоялност трябва да бъде пълна, защото обичаме нашия Цар и нашия Капитан и ни боли при мисълта, че ще предизвикаме недоволството от Него и от нашия небесен Отец.

Смелост

Смелостта също е много важно качество за онези, които се подчиняват на Бога и на Неговата воля, но тя не трябва да се поражда от самоувереност. Онези, които осъзнават собствените си слабости, могат да бъдат смели, ако се уповават на Небесния Отец и очакват от Него благодат и сила, за да им помогне във всеки момент на нужда. (Евреи 4:16; Притчи 3:5, 6) Когато християнинът погледне към Бога и към Христос, своя Капитан, и осъзнае, че е укрепен от

тяхната сила, тогава той наистина може да бъде смел. Исая 26:3,4

Като добри войници трябва да сме уверени в каузата, за която се борим. (2 Тимотей 2:1,3) Вярата и увереността ни в правотата на каузата, на която служим, трябва да са толкова крепки, че да призват всичките ни сили и способности в свободна воля и саможертва, за да сътрудничим на Капитана на нашето спасение. (Евреи 2:10) Като християнски войници не бива да имаме никакви умствени ограничения относно правилността на това, което нашият водач иска от нас да направим. Вярата ни в Бога и в Христос трябва да бъде толкова силна, че дори и не винаги да разбираме защо точно сме призвани да вършим определени неща, все пак да имаме пълна увереност в това, че сме ръководени от небесната мъдрост. Римляни 8:28

Ключът към успешното завършване на този курс е да се подчиним на изпълнението на волята на Небесния Отец. Влиянието на Светия Дух, което се разкрива чрез изучаването на Божието слово, ще ни води към цялата истина и когато се прилага вярно в живота ни, ще доведе до праведен характер. Йоан 16:13

В степеня, в която като християни се "преобразяваме" все повече и повече според Божията воля, освещаващото влияние на "словото на истината" ще ни позволи да напредваме духовно. (Римляни 12:2; Яков 1:18; Йоан 17:17) Понякога обаче може да има натиск както отвътре, така и отвън, за да може поведението или убежденията ни да отговарят на стандарти, които не винаги представляват това, което разбираме като Божията воля за нас, или това, което смятаме за библийски учения по даден въпрос. Ние, християните, трябва индивидуално да дадем отчет за нашето управление пред Бога. (Римляни 14:12; 1 Коринтяни 4:2) Ето защо ние не трябва да се ръководим непременно от това, което другите може да мислят, а трябва да направим Истината своя собствена и "да изпитаме всичко; да се държим здраво за това, което е добро", както правели благородните беряни в древността. 1 Солунци 5:21; Деяния 17:11

Предразсъдъци в Антиохия

Когато разглеждаме влиянията, които ни карат да се съобразяваме с мислите или действията си в християнската общност, или когато обръщаме прекомерно внимание на това, как ни възприемат

юни 2025 г.

другите вярващи, в съзнанието ни се появява един поучителен урок. В Галатяни 2:11-21 Павел разказва за един случай, когато се наложило да смърти апостол Петър, който вероятно е бил смятан от много еврейски християни за най-първия апостол. Когато Петър за пръв път дошъл в Антиохия, той свободно се хранел с новопокръстените християни, които били езичници по рождение. Впоследствие група юдейски християни дошли на посещение от Йерусалим. Очевидно те все още се придържали към различни съблюдавания на Мойсеевия закон и когато пристигнали, Петър престанал да общува с братята езичници, опасявайки се, че новината за поведението му ще стигне до Йерусалим и до еврейските братя там.

Варнава и други последвали примера на Петър. Във връзка с обръщането на Корнилий Петър добре знаел, че Бог "не проявява пристрастие". (Деяния на апостолите 10:34) Ето защо той сгрешил, като отказал да яде с необрязани вярващи, намеквайки, че Мойсеевият закон предоставя по-високо ниво на освещение от "правдата на вярата". (Римляни 4:13) Павел съответно упрекнал Петър в лицемерие, като изтъкнал, че юдейските християни имат ново

положение въз основа на вярата в изкупителната жертва на Христос и че са мъртви за закона. Съответно, тъй като законът не може да оправдае никого, езичниците не бива да бъдат поставяни под него. Галатяни 2:14-21

Ако един духовен стълб на църквата, като Петър, е могъл погрешно да се поддаде на влиянието на едно неправилно убеждение, поддържано от някои от неговите еврейски братя, и по този начин да не се съгласи с ясно изразената Божия воля, не би ли могло днес ние да сме уязвими към мнението на други хора в нашата общност? Отделната църква или църквата, с която можем да общуваме, е много специална организация, която нашият Небесен Отец е осигурил, за да можем да бъдем възпитавани и развивани, докато се стремим да направим сигурно нашето призвание и избор. При съвместното ни изучаване трябва да вземаме предвид не само фактическото съдържание на това, което изучаваме, но и духа, който стои зад посланието. Римляни 2:28,29; 7:5,6

Например в 1 Йоан 3:14 четем: "Знаем, че сме преминали от смърт в живот, защото обичаме братята. Който не обича, остава в смъртта." Във всичките ни взаимоотношения един с друг това

със сигурност е стих от Писанието, който трябва да държим на преден план в съзнанието си. И все пак, тъй като имаме това съкровище на Новото създание в глинен съд и тъй като сме нетърпеливи и ревностни да служим на Господ, съвсем очевидно е, че понякога ще откриваме, че има възможности за търкания, когато можем да се изразяваме по различен начин от друг член на братството. (2 Коринтяни 5:17; 4:7) Нека съвестно се стремим да гледаме един на друг не от външния вид според плътта, а да вярваме и да действваме въз основа на знанието, че както Бог ни е призовал, така е намерил и други скъпоценни камъни, които се борят с плътта си като нас; и трябва да се съсредоточим върху онези неща, които ни свързват в духа на любовта. 1 Царе 16:7; 2 Коринтяни 10:7

Християнска свобода

Смиреното подчинение на Божията воля е от значение и за упражняването на християнската свобода по отношение на онези елементи от истината, които не са подкрепени от ясното "така казва Господ". Това не е въпрос на обикновени предположения, с които всеки от нас трябва да се занимава, но ако наистина разполагаме с

Писание, което да докаже това, което искаме да кажем, то трябва да е достатъчно. Ако в някои случаи има дадена мисъл, която не е в хармония с начина, по който вярваме, че трябва да бъде изразена, тогава трябва да сме свободни да говорим с братята си поотделно и да обсъждаме това с любов, докато Небесният Отец не замисли да изясни въпроса за едните или другите. Във всеки случай не бива да се използва сила, за да се постигне точно съответствие на мислите, а както Библията заявява: "нека всеки да бъде напълно убеден в собствения си ум". Римляни 14:5

Още от най-ранните новозаветни времена събранията на Господния народ са създадени на различни места. Писанията дават насоки за създаването на тези групи. (1 Тимотей 3:1-7; Тит 1:5-9; 1 Петър 5:1-3) Тези, които служат, независимо дали са старейшини или дякони, се избират на длъжностите на служба чрез гласуване от църквата. По този начин събранието се поставя в ролята на по-висш орган и на показател за божествената воля. Ако преценката на класа по отношение на определени въпроси или практики се различава от тази на старейшината, старейшината трябва да се подчини на волята на класа, когато това е само

юни 2025 г.

въпрос на предпочитание на църквата, за разлика от въпроси, свързани с фундаментална доктрина, морални въпроси или нарушаване на нечия съвест. От друга страна, и в съответствие с отговорността за избор на старейшини, на които църквата има доверие, Господ е отменил така че чрез гласуване на събранието да бъде избран конкретен човек. Следователно задължение на цялата група би било да подкрепя и насърчава старейшината пропорционално на това, че забелязва стремежа му да познава и изпълнява вярно Господната воля.

Дух на разделение

Трябва да се избягва духът на съперничество или отцепнически дух между членовете на Христовото тяло. В 1 Коринтяни 1:10-13 четем: "Обръщам се към вас, скъпи братя и сестри, заради името на нашия Господ Исус Христос, всички да говорите в съгласие и да няма раздори между вас, а да бъдете съвършено съединени в един ум и в една мисъл . Защото някои от Хлоините ми известиха за вас, мои братя, че помежду ви имало разпри. Имам в предвид, че всеки от вас казва: "Аз съм на Павел", "Аз пък съм на Аполос", "Аз съм на Кифа", "Аз пък съм на

Христос". Нима Христос се е разделил? Павел ли бе разпнат за вас? Или в Павловото име се кръстихте?" Разделенията сред Божия народ трябва да предизвикват сериозна загриженост, особено ако се упражнява натиск, за да се възпрепятстват възможностите за общуване с други християни, които смятаме за родени от Духа.

Разбира се, може да има много основателни причини, поради които понякога е необходимо физическо разделяне между Господния народ. Въпреки това, доколкото се признаваме един друг за братя в тялото Христово, не бива да има прояви на сектантски дух. Ако създаваме изкуствени бариери, които не са разрешени от Писанията, и вярваме, че някои братя са недостойни за нашето общение поради незначителни различия, тогава има опасност да упражняваме дух, който противоречи на учението за единството на тялото. Такъв дух би показал явна липса на съгласие с Божията воля в нашето общение. Псалми 133:1-3; Ефесяни 4:1-3,15,16; Филипяни 2:3

Идоли

Тясно свързана с горното е възможността да създадем идоли на нашите лидери в служението. В Откровение 19:10 се казва: "Паднах в нозете Му, за да Му се поклоня, но Той каза: Недей, аз съм Божий служител, също като теб и братята ти, които имат свидетелството на Исус. Поклани се на Бога, защото свидетелство за Исус е духът на пророчеството". Изказано е предположение, че в този контекст апостол Йоан представлява верните членове на Христовото тяло, особено във времето, в което живеем в момента. Ако продължим тази мисъл, бихме били предупредени да не се покланяме на онези, които могат да ни помогнат да се храним с Божиата истина. Трябва да ценим верните усилия на всички, които са ангажирани в служба на Господ, но не бива да ги поставяме като идоли за поклонение. Римляни 1:25

Същата мисъл изглежда се съдържа и в думите на апостол Павел: „Никой да не ви отнеме наградата с измама, чрез самоволно смиреномъдрие и поклонение на ангели, като наднича в неща, които не е видял, и напразно се надува с плътския си ум. „ (Колосяни 2:18)

Отдаването на неоправдана почит на онези, които служат, е неправилен дух, за който трябва да знаем, и не е в хармония с Божията воля за християнина. Не бива да насърчаваме подобно отношение, макар че трябва да отбелязваме и да признаваме всички, които служат вярно в Божията служба.

Обществен натиск

Що се отнася до натиска, който може да дойде от света в съответствие с неговите стандарти, има много влияния, които биха били приятни за нашата плът, но които могат да ни попречат да се съгласим с Божията воля. Именно поради тази причина четем: " За небесното мислете, а не за земното. Защото вие умряхте и животът ви е скрит с Христос в Бога." (Колосяни 3:2,3). Много дейности, свързани с културата, отдиха и хобитата, които не са греховни, са приятни за плътта. Оценката на християнската свобода ни напомня, че за разлика от някои забрани, които са били дадени на народа на Израил в рамките на Завета на Закона, в Новия завет не откриваме много "недей", тъй като те се отнасят до поведението на вярващите. Така ние желаем да изпълняваме в сърцата си духа на закона на

любовта и закона на правдата, както те са посочени в Божията воля за нас.

Въпреки че християнската свобода не позволява на никого от нас да създава правила за другия, тя също така не означава, че сме свободни да правим каквото си искаме без последствия. Затова е важно да търсим библийски насоки, които да ни помогнат да определим степента, в която различните занимания задоволяват плътта или са в хармония с духа на жертвата и посветения живот. Ако при индивидуално разглеждане установим, че дадена дейност е поучителна, облагородяваща и прославяща Небесния Отец, трябва да участваме в нея във възможно най-голяма степен. Ако, от друга страна, изглежда, че тя няма духовна стойност, може да пожелаем да поставим дори такова добро нещо на олтара на жертвата.

Нашите домове

Друга област, която трябва да разгледаме, за да се подчиним на Божията воля, е свързана с нашите жилища. Разбира се, всички хора на Господ имат различни обстоятелства и финансовите ресурси, на които сме били

настойници, могат да варират значително. В тази област, както и във всяко друго начинание, всеки трябва да търси Божието ръководство. Знаем обаче със сигурност, че в света се набляга много на това да имаш модерен дом, често до крайност.

Примерите, които биха могли да се дадат, са вероятно безкрайни, но ние задаваме въпроса: "Възможно ли е Господният народ също да бъде засегнат от изключителна загриженост за външния вид и размера на домовете си?" Възможно е да си обясним рационално, че трябва да направим мащабни промени в сегашното си жилище с цената на много време и средства, защото искаме да настаним съмишленици християни по удобен начин. Разбира се, никой не е в състояние да съди какво може да прави друг брат или сестра в тази насока. Въпреки това може да се наложи да общуваме с Отец в молитва за това дали подобно участие или дейност няма да накърни по някакъв начин завета на жертва, който сме направили.

На работното място

В работата си някои от нас могат да попаднат в много трудни и изпитателни ситуации, които причиняват значителен дискомфорт на плътта

ни. Тогава може да се появи изключително благоприятна възможност за работа, но тя може да изисква работа на различен график или на отдалечено място, като крайният ефект е нарушаване на духовното ни общуване. Може да се наложи да пропускаме редовно някои събрания, които сега се провеждат, поради новите работни обстоятелства. Трябва да разчитаме, че ще търсим Господната воля и ще се съгласяваме с нея, когато вземаме такива решения в една или друга посока. Не е ли възможно сегашното ни трудно състояние, на което е подложена плътта, да е допуснато, защото Господ знае, че се нуждаем от някои преживявания, които да ни научат на търпение и упование в Него?

От друга страна, преместването може да е по волята на Господ, както става, когато Той изпраща Филип в пустинята, за да свидетелства на етиопския евнух. (Деяния 8:26-38) Разбира се, опитът на всеки човек в тази насока е уникален за неговата ситуация. Писанията не установяват твърди и бързи правила в тази насока, като изключението е, че всеки трябва да "се грижи за своите". (1 Тимотей 5:8) Освен това отговорите, които могат да се отнасят до индивидуалните

обстоятелства на всеки, могат да бъдат намерени само ако човек остане много близо до Господ.

Четири важни стъпки

Обмислете тези четири важни стъпки, за да се съгласите с Божията воля в житейските преживявания.

1. Често изучавайте лично Божието слово. (2 Тимотей 2:15) Тъй като сме се посветили да бъдем последователи на Учителя, от съществено значение е да намираме време редовно да изследваме Писанията с цел да търсим волята и ръководството на Отец в живота си и да се запознаем с божествените принципи, които можем да прилагаме в поведението си. Ако Бог наистина е на първо място в живота ни, трябва да подредим графика си така, че да можем да общуваме с Него и да получаваме силата, която Той желае да ни даде.

2. Подкрепяйте нашата местна църква чрез редовно посещение и участие в общението и обучението. Добре познаваме увещанието "да не изоставяме събирането си заедно" и трябва да ценим това споразумение като важно средство за

получаване на наставления от Небесния Отец. (Евреи 10:25) Такова сдружаване помежду ни в тази обстановка ще улесни, наред с други неща, онзи вид взаимодействие, който ще позволи приносът на другия да осигури взаимна духовна сила и назидание на всички, ако сме правилно обучени. Информирани сме, че "всяка част допринася", и като се срещаме с тези от нашата непосредствена общност и с други сред братството, когато имаме възможност, ще бъдем предпазени от духа на самоизтъкване. Ефесяни 4:16

3. Живейте жертвоготовно. Колкото по-висока е степента на самоотрицанието ни, толкова по-малко сме изложени на алчния дух, чрез който Противникът се опитва да ни впримчи, и следователно толкова по-лесно ще се съгласим с Божията воля. "Похотта на плътта, похотта на очите и гордостта на живота" са все препятствия, които могат и трябва да бъдат преодолені чрез въздействието на Светия Дух и послушание към Небесния Отец, като се стремим да ходим така, както е ходил нашият Учител. 1 Йоан 2:16

4. Отдайте се на честа и целенасочена молитва. Ако при личната проверка на живота си открием,

че в разрез с Божието слово сме издигнали някакъв идол в сърцата си, можем да се утешим с текстове като 1 Йоан 1:9. "Ако признаваме греховете си, Той е верен и праведен да ни прости греховете и да ни очисти от всяка неправда". Така виждаме, че е наша привилегия да отидем при трона на благодатта за очистване и помощ по отношение на онези неща, които вършим и които не са угодни на Господ, особено в случаите, когато не сме се подчинили на Неговата воля. Освен това, ако сме много чувствителни по отношение на праведността и угодата на Бога, дори когато не осъзнаваме някои недискретности, молитвата на сърцата ни ще бъде следната: "Пази и Твоя раб от умишлени грехове; нека те не властват над мен; тогава ще бъда непорочен и ще бъда невинен от голямото престъпление. Нека думите на устата ми и размишленията на сърцето ми да бъдат угодни пред Тебе, Господи, моя сила и мой Изкупител." Псалм 19:13,14

Когато се замислим, че сме призовани да бъдем част от божественото семейство, това трябва да ни накара да почитаме Бога до такава степен, че да направим всичко, за да Му угодим, да Го почитем и да осветим името Му. Наистина, "благоговеен страх от Господа е начало на юни 2025 г.

мъдростта; добър разум и поучително сърце притежават всички, които изпълняват волята на Господа". Псалм 111:10